7 Νοεμβρίου 2013

Τα παράθυρα της ζωής μας

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Ορθόδοξη πίστη

Φωτο:erato12.pblogs.gr

Έχετε φανταστεί, παιδιά, το σπίτι μας χωρίς παράθυρα; Θα ήταν κόλαση πραγματική! Έξω, ας πούμε, να είναι ημέρα, χαρά Θεού, ο ουρανός να είναι καταγάλανος και ο ήλιος να καταλάμπει και μέσα στα σπίτια μας να υπήρχε το απόλυτο σκοτάδι.

Θα ήταν χειρότερα και απ' τα κελιά μιας φυλακής! Και δεν είναι μόνο το φως, που φέρνουν στο σπίτι μας τα παράθυρα. Είναι και ο εξαερισμός και η όλη ανανέωση, που παρέχουν. Κι είναι βέβαια και η θέα του γύρω μας κόσμου ακόμη και υπό δυσμενείς καιρικές συνθήκες.

Κι όλα αυτά ανάλογα βέβαια με το μέγεθός τους και τη θέση στην οποία βρίσκονται. Να γιατί ακόμη και παράθυρο από παράθυρο διαφέρει.

* * *

Ωστόσο τα παράθυρα δεν είναι μόνο αναγκαία για τα σπίτια μας, είναι σαφώς

απαραίτητα και για τη ζωή μας. Θέλουμε και στη ζωή μας φως, φως πολύ! Θέλουμε και στη ζωή μας το καλύτερο, την ανανέωση! Θέλουμε και στη ζωή μας τη θέα του κόσμου στον οποίο ζούμε, ως και των πέραν αυτού! Γι’ αυτό κι εκεί στην προσπάθειά μας να την φωτίσουμε (η και να την φωταγωγήσουμε), να την ανανεώσουμε, αλλά και να της δώσουμε την μεγαλύτερη δυνατή θέα, ακόμη κι ολοκλήρου του ορίζοντα αν γινόταν, όλο και κάποια παράθυρα της ανοίγουμε, μικρά η μεγάλα. Κι αυτή η προσπάθεια είναι αδιάκοπη, ξέρετε…

Στ’ αλήθεια τι άλλο κάνουμε με την μόρφωση και την σπουδή; Με την επιστήμη; Με την τέχνη; Με τις ανακαλύψεις; Ακόμη και με τις εξερευνήσεις του διαστήματος; Στ’ αλήθεια τι προσπαθούμε να επιτύχουμε με τις εκδρομές και τα ταξίδια, ιδιαίτερα δε τα μακρινά και τα εξωτικά; Στ’ αλήθεια τι επιχειρούμε με την ανάγνωση ενός βιβλίου, με την παρακολούθηση ενός θεάματος η με τα μουσικά ακούσματα;

Στ’ αλήθεια που αποβλέπουμε με τις διασκεδάσεις, τον αθλητισμό και τα χόμπι; Αλλά και τι άλλο κάνουμε με την αναζήτηση του Θεού; Εκείνον που όχι μόνο θέλουμε να Τον βρούμε, αλλά και να Τον δούμε, και να Τον αγγίξουμε και να Τον νοιώσουμε κατά το δυνατόν;

Όπως και να το κάνουμε, όλα αυτά δεν είναι τίποτε άλλο, παρά το φως, η ανανέωση και η θέα εκείνων που θα μας κάνουν να ζήσουμε καλύτερα, ομορφότερα, ωραιότερα. Λες και ο Θεός έβαλε μέσα μας τον πόθο να μη μένουμε αποκλεισμένοι κάπου, αλλά μέσα από διάφορα παράθυρα, τελικά να κατευθυνθούμε σ’ Αυτόν. Σ’ Αυτόν που είναι το απόλυτο Φως, η μοναδική Ανανέωση, το ανυπέρβλητο θέαμα.

* * *

Λοιπόν, στις αναζητήσεις μας αυτές για φως, ανανέωση και θέα του κόσμου, έρχεται και η τεχνολογία –για παράδειγμα– να μας ανοίξει τα δικά της παράθυρα. Των υπολογιστών, των τηλεοράσεων, των κινητών, του διαδικτύου… Κάθε οθόνη, είναι κι ένα παράθυρο προς το φως! Κάθε οθόνη, είναι κι ένα παράθυρο προς την ανανέωση! Κάθε οθόνη, είναι κι ένα παράθυρο προς την θέα όλου του κόσμου, ως και του πλέον μακρινού!

Σαφώς ένα τέτοιο παράθυρο είναι και η δυνατότητα που μας παρέχει για το παραπέρα… Αυτό ακριβώς που τόσο πολύ ποθούμε, αναζητούμε και νοσταλγούμε… Όμως πως καταλήγουν να λειτουργούν στη ζωή μας όλα αυτά τα παράθυρα; Αντί για φως, να μας φέρνουν το απόλυτο σκοτάδι!

Αντί για ανανέωση, να μας οδηγούν ακόμη πιο βαθιά στο κελί της φυλακής μας!

Αντί για τη θέα κάθε μεγάλου και αληθινού, να βλέπουμε τελικά κάθε τιποτένιο και αμαρτωλό, όλο τον βούρκο του κόσμου! Κι αυτό δεν γίνεται μόνο με τα τεχνολογικά επιτεύγματα. Γίνεται βέβαια με όλα. Και με τα βιβλία, και με τη μουσική, και με τα χόμπι ακόμη.

Δηλαδή τι παρατηρούμε; Πως την ανάγκη μας για το άνοιγμα παραθύρων στη ζωή μας, την εκμεταλλεύεται για τα καλά η αμαρτία, για να δημιουργήσει σ' αυτήν τα δικά της παράθυρα. Που θα βλέπουν προς το σκοτάδι κι όχι προς το φως! Που θα μας φέρνουν τον μολυσμένο κι όχι τον καθαρό αέρα! Που θα μας αναγκάζουν να βλέπουμε αμαρτωλούς κι όχι τους ανώτερους και αγιασμένους ορίζοντες!

Αλλ' η αμαρτία κάνει κι αυτό το φοβερό: Κλείνει τα ορθά, τα ωραία και τα μεγάλα παράθυρα της ζωής μας, για να μας ανοίξει όλα τα δικά της. Μας κλείνει το καλό βιβλίο και το περιοδικό! Μας απομακρύνει από κάθε τι πνευματικό! Μας αποκλείει από κάθε ανώτερο και μεγάλο! Μέσα απ' αυτές τις μεθόδους δεν φέρνει απλώς το σκοτάδι, αλλά την ίδια την κόλαση στη ζωή μας!

* * *

Οπότε υπάρχει πλέον μεγάλη ανάγκη να μπορούμε να διακρίνουμε τα πράγματα. Ως τέλειοι αρχιτέκτονες, μηχανικοί και οικοδόμοι ν' ανοίγουμε τα παράθυρα εκείνα που πρέπει στη ζωή μας, όπως κάνουμε και μ' αυτά του σπιτιού μας.

Κι αυτό απαιτεί να έχουμε όραμα γι' αυτήν! Ως έξυπνοι, δηλαδή συνετοί, που θέλει να είμαστε ο Χριστός, να μπορούμε να αντιλαμβανόμαστε τις «εξυπνάδες» των ανθρώπων του κόσμου, εκείνων που θέλουν να μας ανοίξουν άλλα παράθυρα, όλα τους προς την αμαρτία! Από εκεί τίποτα καλό δεν πρόκειται να μας προκύψει!

* * *

Λέει, καλοί μου φίλοι, ένας ύμνος της Εκκλησίας μας: «Εν τω φωτί Σου οψόμεθα φως». Δηλαδή, μέσα απ' το φως Σου, Χριστέ μου, θα μπορέσουμε να δούμε το φως. Να το μεγαλύτερο παράθυρο της ζωής μας. Ο Χριστός! Αυτός κι αν είναι το Φως, η Ανανέωση και η θέα ως και του ίδιου του Θεού ακόμη…

Κ. Γ. Παπαδημητρακόπουλος

Ορθόδοξος Τύπος αρ. φυλ. 1996, 1 Νοεμβρίου 2013

Πηγή: anavaseis.blogspot.gr